

**BISDOM
ROTTERDAM**

Homilie bisschop Van den Hende

WJD@Home, St. Clemens kerk op Ameland, 28 januari 2024

Deuteronomium 18, 15-20

1 Korintiërs 7, 32-35

Marcus 1, 21-28

Broeders en zusters, jullie die naar Ameland zijn gekomen voor dit weekend, en broeders en zusters parochianen die altijd hier zijn en de parochie vormen van Ameland. Ik weet niet of het u is opgevallen de laatste weken in de media, maar je wordt doodgegooid met reclame over vakantie-reizen. Heb je al je bestemming bepaald? Wordt het backpacken, wordt het ver weg met het vliegtuig of vijf dagen bewegingsloos in een resort in een stoel liggen? Wat wordt je bestemming? En er wordt zelfs nog bij gezegd: mis je bestemming niet.

Ik moet zeggen dat ik het woord bestemming voor een vakantie-reis wel een beetje zwaar vind. Want je bestemming als christen heeft een veel bredere, rijkere betekenis. Waar ga je in je leven naar op weg? Dan is de bestemming van je hele leven, van je geboorte tot aan het graf, eigenlijk de belangrijkste focus.

De apostel Paulus zegt het al: waar zijn jullie op gericht als je ongehuwd bent, als je gehuwd bent? En trek die twee ook niet te veel uit elkaar. Als je geen gezin hebt, kun je misschien meer aandacht besteden aan de dingen van de Heer, gefocust blijven op je toekomst. En ook als je getrouwd bent en voor kinderen zorgt, is dat in je roeping een manier om de focus op de Heer gericht te houden.

Je bestemming ligt niet in een resort. Je bestemming, hoe pijnlijk misschien ook, ligt zelfs niet op Ameland. Want je levensbestemming heeft te maken met God. Het is belangrijk om te beseffen dat God niet alleen maar afwacht of wij Hem weten te bereiken. Dat God niet alleen maar kijkt en het Hem zal benieuwen of wij die bestemming ook vasthouden. Nee, want wat er gebeurd is, dat horen we in het evangelie: God is mens geworden om met ons onze weg te gaan in het leven op aarde. God is mens geworden om als pelgrim ons leven te delen. De Schrift zegt: Jezus is in alles aan ons gelijk geworden, behalve in de zonde. Dat is toch wel een groot verschil. De Heer heeft niet gezondigd. De Heer heeft zelfs geen verlangen om te zondigen. En wij die onderweg zijn, en een hele belangrijke bestemming hebben om het eind van ons leven God te ontmoeten, kunnen onderweg altijd schipbreuk leiden. Alleen maar met je vakantiebestemming bezig zijn, of met dingen waar je carrière mee maakt, dingen die alleen met je eigen plannen en planning te maken hebben; de Heer vraagt om te midden van dit alles de rode draad van zijn roeping niet te vergeten.

Als we vandaag hier de eucharistie vieren en stil zitten, staan en knielen, zijn we nog steeds onderweg. Want als het goed is, ben je vanaf het begin van je leven tot het einde, zeker in je hart onderweg. Het Tweede Vaticaans Concilie heeft het al gezegd (*Gaudium et spes*) dat God vanaf het eerste begin met ons een dialoog aangaat in ons hart om ons uit te nodigen te leven in het licht van zijn liefde.

We horen in het evangelie dat Jezus op reis is. Hij trekt rond. Zijn doel is om zoveel mogelijk mensen te bereiken. Aan de ene kant door zijn woorden, zijn prediking. En we horen hoe ze onder de indruk zijn: met wat een gezag horen wij Hem spreken. Maar naast

zijn woorden is Hij ook iemand die tekens stelt van genezing, van vergeving. Ook dat hoort bij zijn verkondiging. Geen genezing en vergeving om applaus te oogsten. Maar die tekenen van genezing en vergeving en ook van duiveluitdrijving zijn er om te onderstrepen dat God liefde is.

Ga met de Heer op weg, zegt het evangelie. Wie met Jezus op weg gaat, heeft de rode draad van zijn roeping te pakken en houdt de focus op onze toekomst met God. Het evangelie heeft iets heel bijzonders verteld. Want wie zijn de mensen, wie zijn de personen die het eerst in de gaten hebben wie Jezus is? Dat zijn niet de gewone mensen die met Hem meegaan. Misschien zelfs de goedwillende mensen niet meteen, al vragen ze zich wel af: wie is Hij toch dat Hij met zoveel gezag spreekt en zijn woorden zo nieuw zijn en zijn boodschap zo vol liefde? De eerste die merken wie Jezus is, de eerste die doorhebben wat Hij komt doen dat zijn de boze geesten. En die beginnen ook in het evangelie van vandaag te schreeuwen: Jezus van Nazareth, wat hebt Gij met ons te maken? Ge zijt gekomen om ons in het verderf te storten. We weten wie U bent: de heilige Gods. Boze geesten, broeders en zusters, de medewerkers van de duivel, weten maar al te goed wat Jezus op aarde is komen doen. Boze geesten die mensen kunnen belasten en beïnvloeden, weten heel goed dat de weg van Jezus een weg van liefde is. En zij zijn de eerste om dat ook te erkennen: Gij zijt de heilige Gods. Maar ze hebben niet de wil om mensen op die weg te bemoedigen of ze naar Jezus toe te brengen, ook al weten die boze geesten exact wie Jezus is. Al weten ze precies wat Hij komt doen. Ze willen juist het tegenovergestelde. Immers de duivel en zijn medewerkers hebben niet gekozen voor de liefde en om God te dienen, maar voor onderdrukking, afleiding en haat.

Het is heel bijzonder dat juist die boze geesten dus van zich laten horen, terwijl de mensen die van goede wil zijn nog denken: wie is Hij toch? Boze geesten, de medewerkers van de duivel blijven actief, en bij tijd en wijle zijn die misschien wel meer actief dan de kinderen van het licht. Ook in onze tijd zie je veel mensen niet kiezen voor het goede, niet volharden op de weg van de liefde en het toch zoeken in haat en vergelding. Maar als je daarvoor kiest, zegt het evangelie, dan gooi je als mens jezelf wel heel ver weg. Want we zijn gemaakt naar Gods beeld en gelijkenis en Jezus is in deze wereld gekomen om opnieuw te laten zien dat die liefde van God voor ieder van ons bestemd is. Kies je voor Hem, voor de focus op zijn toekomst? Of kies je voor het kwaad en de focus op alleen je eigen plannen?

Jezus laat het daar niet bij. Hij zegt niet: Ik zal wel zien wie hier het sterkste is. Nee, Hij zegt: zwijg, stil. En Hij drijft zelfs boze geesten uit. Het kwaad in onze wereld, broeders en zusters, de haat, de duivelse machten, mogen dan misschien wel sterk zijn. Maar ze hebben nu al niet meer de kans om te winnen, want Jezus is zijn weg met ons gegaan. Ook al werd Hij gekruisigd. Hij heeft ons niet losgelaten en werd gekruisigd om onze zonden. Hij stierf omwille van ons, maar na zijn sterven is Hij opgestaan uit de dood en kwam Hij bij zijn leerlingen en Hij zei: vrede zij met jullie. Want zijn liefde, zijn vrede gaat door. Wat God belooft, wat God voor ogen staat, dat verdwijnt niet. En daarmee moet de kwade macht en moet de duivel nu al erkennen dat hij verloren heeft. En dat is belangrijk voor ons als christenen. Aan de ene kant om de focus te houden dat je bestemming bij God ligt en dat je nu al in dit leven in die liefde mag staan in wat je zegt en wat je doet, als je elkaar dient en voor elkaar zorgt en ook anderen tot die nieuwe stap durft uit te nodigen. En aan de andere kant is er ook de grote uitdaging om niet ontmoedigd te raken, om niet te zeggen: het houdt op, ik ben uitgegleden, het wordt toch niks meer... Want dat is opnieuw toegeven aan de verliezer van deze wereld. De loser van alle losers, het kwaad en de kwade macht.

En zo zijn wij pelgrims van hoop. Aan de ene kant, omdat God een fantastische toekomst met ons heeft. Wij mogen daarin groeien en meer worden: de kinderen die op Hem lijken. En de andere kant mogen wij wegblijven van ontmoediging en van teleurstelling, want die houden ons alleen maar af van het goede dat God ons gunt. Mogen wij in deze eucharistieviering nu de kracht krijgen om met de Heer op weg te gaan door te bidden,

door de Schrift te lezen, door elkaar vast te houden in geloof, door de sacramenten te vieren en goed te doen. Je kunt nooit te veel goede dingen doen. Mogen we bemoedigd worden en ons niet door het kwaad laten leiden. En ook als we zelf weer eens woorden spreken die scherp zijn of tegen de liefde ingaan, laten we dan zeggen: zwijg, stil. De liefde van God en zijn toekomst, dat is de beste bestemming die je kunt kiezen. Meer dan alle vakanties, meer dan alle plannen is God nu al onze toekomst. Amen.